

การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่เกี่ยวข้องกับความรักในภาษาไทย-จีน

อาภรณ์ ธิรกันต์¹

ใจว รุ่ย²

Received 8 September 2022

Revised 18 November 2022

Published 29 December 2022

บทคัดย่อ

ปัญหาของงานวิจัยนี้มาจากคำถามที่ว่าในด้านความหมายและโครงสร้างของสำนวนที่เกี่ยวข้องกับความรักในภาษาไทย-จีนมีจุดร่วมและต่างกันอย่างไร ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเปรียบเทียบระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวน 2) ศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างของสำนวนความรักไทย-จีน โดยในการศึกษานี้ได้ใช้แนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ และทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบ ใช้วิธีศึกษาข้อมูลในเชิงเอกสาร (documentary research) โดยการคัดคำศัพท์ออกมาจากพจนานุกรมไทย-จีนแล้วนำมาเปรียบเทียบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ จากนั้นสรุปผล

ผลจากการวิจัยพบว่า 1) ในด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท รวมเป็น 23 คู่สำนวน โดยความหมายและสิ่งที่เอามาเปรียบเทียบในสำนวนได้สะท้อนให้เห็นถึงความเหมือนและความต่างทางด้านวิถีชีวิต แนวคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของคนในชาติออกมาให้เห็นเด่นชัด 2) ในด้านรูปแบบโครงสร้างพยางค์ในสำนวนความรักของไทย พบว่าสำนวนความรักมีจำนวนพยางค์ที่สั้นที่สุดจำนวน 2 พยางค์ ยาวที่สุด 12 พยางค์ สำนวนความรักของจีนจำนวนพยางค์ที่สั้นที่สุดมี 3 พยางค์ ยาวที่สุดมี 10 พยางค์ ในด้านรูปแบบโครงสร้างของคำ 9 รูปแบบ มีรูปแบบโครงสร้างที่มีความเหมือนร่วมกัน 5 รูปแบบ ส่วนในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของสำนวนความรักใน 7 รูปแบบพบว่า มีลักษณะร่วมเหมือนกัน 6 รูปแบบ

คำสำคัญ: สำนวน ความรัก การศึกษาเปรียบเทียบ ภาษาไทย ภาษาจีน

¹ อาจารย์ ดร. ประจำหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง อีเมล: thiragun@hotmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวรรณคดีโบราณ ภาควิชาภาษาและวรรณคดีจีน มหาวิทยาลัยซีหนาน อีเมล: zkidult@hotmail.com

A Comparative Study of Love Idioms in Thai and Chinese

Arphon Thiragun³

Zhou Rui⁴

Abstract

The research question is about the meaning and structure of the love idioms in Thai and Chinese, what are the similarities and differences. This quantitative research aims to achieve the following objectives. 1) To conduct a comparative study of the resemblance of both the meanings and the similarities between objects being compared. 2) To study and compare the structure of Thai-Chinese love idioms. In this research used Ethnosemantics concept and Factor analysis theory by conducting documentary research, selecting words from a Thai-Chinese dictionary, then conducting a comparative analysis. The statistics used for data analysis were mean and standard deviation. The data was analyzed by utilizing content analysis, and presented by implementing descriptive analysis.

Research results reveal that: 1) The meanings of the idioms and the degrees of similarity between the idioms being compared can be divided into 5 types, making a total of 23 pairs of idioms. The meaning and the things that can be compared in the idioms clearly reflect the similarities and differences in ways of life, concepts, beliefs and national cultures. 2) The forms and structures of Thai love idioms typically contain at the very least 2 syllables, and the longest idioms contain 12 syllables. As for Chinese love idioms the smallest number of syllables is 3 syllables, and the longest is 10 syllables. The form and structure of words in Chinese-Thai love idioms can be divided into 9 categories, and it was found that 5 categories have the same style. Finally, out of the 7 patterns of the grammatical structure of love idioms, it was found that 6 patterns had the same style.

Keywords: idioms, love, a comparative study, Thai, Chinese

³ Ph.D., Lecturer, School of Sinology, Mae Fah Luang University. e-mail: thiragun@hotmail.com

⁴ Associate Professor, Ph.D., School of Chinese Languages and Literatures, Southwest University. e-mail: zkidult@hotmail.com

บทนำ

การศึกษาความหมายและโครงสร้างของสำนวนถือเป็นสิ่งสำคัญ ในเรื่องความหมายของสำนวนพบว่าในบางสำนวนมีความหมายเหมือนกัน แต่ต่างกันในเจตนาของการใช้ (สุนันท์ ัญชุลีบุญกุล, 2543) ในการใช้สำนวนหากเลือกใช้สำนวนผิดจะทำให้การสื่อความหมายเปลี่ยนแปลงไปด้วย การศึกษาเกี่ยวกับความหมายและโครงสร้างของสำนวน ในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมาย “สำนวน” ไว้ว่า ถ้อยคำที่เรียบเรียง โวหาร บางทีก็ใช้ว่าสำนวนโวหารมีความหมายไม่ตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ ส่วนมานิต เจียรบรรจงกิจ (2544) กล่าวว่า สำนวนคือวลีคงรูปที่กะทัดรัดกินความลึกซึ้ง ซึ่งผู้คนใช้กันจนชินมาเป็นเวลายาวนาน และประภัสสร วคินนิตวิงศ์ (2544) กล่าวว่าคนไทยรู้จักคุ้นเคยกับสำนวนจีนมานานแล้ว ทั้งนี้เพราะสำนวนจีนมีความหมายลึกซึ้ง แฝงคติชวนให้คิด และเข้าใจได้ไม่ยาก กล่าวโดยสรุป สำนวนจึงหมายถึง ถ้อยคำที่มีวิธีการเรียบเรียงเป็นพิเศษไม่ต้องพูดตรง ๆ แต่เป็นการใช้ภาษาที่กระชับ มีความหมายเป็นที่เข้าใจและใช้กันจนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

ในการศึกษานี้ได้ใช้แนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ และทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์เป็นการศึกษาภาษา ดังนั้นการวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความรักในแต่ละหมวดของไทย-จีน จะทำให้เข้าใจถึงระบบความคิดของกลุ่มชาวไทย-จีนได้ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549) กล่าวถึง อรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ไว้ว่า “เป็นการศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์และทำให้เข้าใจระบบปริชาณของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี โดยวัตถุประสงค์ของอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์คือ การเข้าใจระบบปริชาณ ซึ่งหมายถึงระบบความรู้ความคิด มโนทัศน์ของกลุ่มชาติพันธุ์ใดก็ตาม โดยวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบทางความหมายซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์คำในหมวดคำศัพท์ใด ๆ ของภาษา ขั้นตอนในการวิเคราะห์องค์ประกอบคือ กำหนดมิติแห่งความแตกต่างและระบุอรรถลักษณะในแต่ละมิติ” ส่วนทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบ เพียรศิริ วงศ์วิมานนท์ (2525, หน้า 319-323) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบมีหลักการเบื้องต้นอยู่ 2 ประการ ได้แก่ 1) ความหมายของคำนำมาจำแนกเป็นส่วนความหมายย่อยได้ ส่วนคำย่อยเหล่านี้เรียกว่าอรรถลักษณะ 2) อรรถลักษณะแต่ละประการที่ประกอบขึ้นมาเป็นความหมายของคำแต่ละคำนั้น จะมีใช้อรรถลักษณะที่พบในคำเพียงคำเดียว กล่าวคือ อรรถลักษณะเป็นเครื่องช่วยให้เราเห็นถึงความสัมพันธ์ของความหมายของคำต่าง ๆ ได้ จากการสำรวจพบว่าบทความวิจัยของสุพรรณณี เรืองสงค์ และอรพัช บวรรักษา (2563) ในหัวข้อคำศัพท์เกี่ยวกับการปรุงอาหารในภาษาไทยใหญ่: การศึกษาตามแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ ได้เคยใช้แนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ และทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบในการศึกษาความหมายคำศัพท์

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสำนวนไทย-จีนพบว่า ฉิน หยงหลิน (2526) ในหัวข้อการศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนและสำนวนไทย ได้ศึกษาลักษณะทั่วไปและวิเคราะห์เปรียบเทียบสำนวนจีนและสำนวนไทยประเภท 4 พยางค์ ส่วนชญัญพร ปริญาวุฒิชัย (2543) ในหัวข้อการศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทย ได้ศึกษาเกี่ยวกับสำนวนซึ่งมีตัวเลขในภาษาจีนที่ประกอบด้วย

คำสี่คำกับสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาไทย เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกันของสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาทั้งสอง พิริยา สุรขจร (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ และชัชศรัณย์ เฑิดชูตระกูลชัย (2544) ได้ศึกษาหัวข้อสำนวนกริยา-กรรมแบบสามพยางค์ที่ใช้บ่อยในภาษาจีน นอกจากนี้ จินดาพร พินพงทรัพย์ (2545) ศึกษาเรื่อง สำนวนจีนที่ประกอบด้วยตัวอักษรมากกว่า 4 ตัว อูรา เด่นวิทย์เลิศล้ำ (2548) ในหัวข้อการศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่าเงิน ทอง และของมีค่าในภาษาจีนกับในภาษาไทย ได้ศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่าเงินทองและของมีค่าในภาษาจีนที่มากกว่า 3 คำขึ้นไป วนิดา ตั้งเทียนชัย (2552) ศึกษาหัวข้อสำนวนจีน: โครงสร้างทางภาษาและเจตนาการใช้ ได้เน้นศึกษาโครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนและพัฒนาการใช้ความหมายในสำนวนจีน กณิกนันต์ โยธานะ (2556) ศึกษาหัวข้อการศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า “chi” และ “shi” กับสำนวนไทยที่มีคำว่า “กิน” ได้เน้นศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า “chi” กับสำนวนไทยที่มีคำว่า “กิน” สุภัสสรา สวัสดิ์โยธิน (2562) ศึกษาหัวข้อสำนวนไทยและสำนวนจีนที่มีคำว่า “งู” เน้นศึกษาประเภทและภาพสะท้อนของสำนวนของสำนวนไทย-จีนที่มีคำว่างู กฤตานน จุฑาเกียรติ (2564) ได้ศึกษาหัวข้อการศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนของสำนวนจีนที่มีคำว่า guā กับสำนวนไทยที่มีคำว่าผี เป็นการศึกษาด้านความหมายและประเภทของสำนวนไทย-จีนที่มีคำว่าผี และเปรียบเทียบความเหมือนของสำนวนที่มีคำว่าผี วรวิวรรณ จิราภรณ์ไพศาล (2561) ศึกษาหัวข้อสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับอวัยวะ โดยเน้นศึกษาในด้านของโครงสร้างทางภาษาและความหมายของสำนวน ตลอดจนภาพสะท้อนที่ปรากฏผ่านสำนวนจีนที่มีคำที่เกี่ยวกับอวัยวะ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีผู้ทำวิจัยในด้านตัวเลข ชีวิตประจำวัน เช่น หัวข้อการกิน หัวข้อเกี่ยวกับสัตว์ เช่น งู และในด้านสิ่งของ เช่น เงินทอง ส่วนในด้านเนื้อหาและไวยากรณ์ของสำนวน มีผู้ศึกษาในด้านจำนวนพยางค์สี่พยางค์ จำนวนมากกว่าสี่หรือน้อยกว่าสี่พยางค์ ศึกษาในด้านความหมายของสำนวนและโครงสร้างทางภาษาอย่างกว้าง ๆ แต่ยังไม่มีการศึกษาเฉพาะในหัวข้อเปรียบเทียบสำนวนความรักไทย-จีนในด้านความหมายและโครงสร้างของสำนวน หากได้ศึกษาในหัวข้อนี้ให้ละเอียดยิ่งขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาภาษา และเป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมของจีนและไทยร่วมกัน และเป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบสำนวนไทย-จีนในกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป นอกจากนี้ การศึกษาในครั้งนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจค้นคว้าในด้านสำนวนไทย-จีนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างของสำนวนความรักไทย-จีน

ขอบเขตของการศึกษา

1. การศึกษาสำนวนที่เกี่ยวข้องกับความรักไทย-จีนในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะประเภทของสำนวนไทย-จีนที่มีความหมายของสำนวนและระดับชั้นความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวน และศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างของสำนวนไทย-จีน โดยแหล่งของข้อมูลจะจำกัดอยู่เฉพาะในเอกสารเท่านั้น

2. ข้อมูลเอกสารที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือ ดังนี้

2.1 หนังสือสำนวนไทย ได้คัดเลือกหนังสือสำนวนจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ สำนวนไทย (ขุนวิจิตรมาตรา, 2541) สำนวนไทยฉบับสมบูรณ์ (วิเชียร เกษประทุม, 2550) และ 2,000 สำนวนไทย (เอกรัตน์ อุดมพร และสิทธิโรจน์ วงศ์วิทยาเจริญพัฒนา, 2544)

2.2 หนังสือสำนวนจีนจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ 汉语成语大全 (梅萌, 2011), 中华成语大词典 (唐志超, 2002) และ 常用成语分类使用手册 (徐朗, 2009)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือการสำรวจและทบทวนสาระจากเอกสาร โดยเน้นการศึกษาข้อมูลสำนวนจากในพจนานุกรมไทย-จีนเป็นหลัก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และนำเสนอด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (analytical description) จากนั้นสรุปผลโดยรายละเอียดขั้นตอนในการวิจัยมีดังนี้

1. ชั้นศึกษาเอกสาร ศึกษาหนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสำนวน โดยเน้นในการศึกษาทางด้านความหมายและโครงสร้างของสำนวน

2. ชั้นเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสำนวนความรักออกมาจำนวน 73 สำนวน จากเอกสารทั้ง 6 เล่มที่กล่าวไว้ในขอบเขตการวิจัย และแยกประเภทหมวดหมู่ตามหัวข้อวิจัยทางด้านความหมายและโครงสร้างสำนวน

3. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของคำศัพท์ที่ได้แยกประเภทไว้ในแต่ละกลุ่มในรูปแบบตาราง เพื่อให้เห็นจุดร่วมและจุดต่างของสำนวนความรักจีน-ไทย

4. ชั้นสรุปเนื้อหาผลการศึกษาและนำเสนอผลการวิจัยเป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

จากการศึกษาเปรียบเทียบความหมาย และรูปแบบโครงสร้างของสำนวนความรัก ไทย-จีน ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวน

จากการศึกษาเปรียบเทียบสำนวนความรักไทย-จีนเกี่ยวกับระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวน สามารถแบ่งออก 6 ประเภท ดังต่อไปนี้ 1) สำนวนจีนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันเกือบทุกประการ 2) สำนวนจีนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยแต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันบางประการ 3) สำนวนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยแต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน 4) สำนวนจีนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยเพียงเล็กน้อยและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันบางประการ 5) สำนวนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยเพียงเล็กน้อยและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน 6) สำนวนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยค่อนข้างมากและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน เพื่อให้เข้าใจง่ายจึงทำเป็นตารางแสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของความหมายและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ ดังข้างล่างนี้

ตารางที่ 1 ระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวน

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
สำนวนจีนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันเกือบทุกประการ	ไทย: คู่เรียงเคียงหมอน	ประเด็นเหมือน: ใช้แทนสามีภรรยาที่อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน	ประเด็นเหมือน: ใช้วิถีชีวิตในชีวิตจริงของคู่สามีภรรยาที่โดยปกติจะนอนด้วยกันบนเตียงเดียวกันและใช้หมอนหนุนนอนเคียงกันบนเตียงในการเปรียบเทียบว่าเป็นคู่สามีที่อยู่ด้วยกันและอยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน
	จีน: 同床共枕 (นอนร่วมเตียงเดียวกันหมอนใบเดียวกัน)	ประเด็นต่าง: -	ประเด็นต่าง: -
	ไทย: ตัดบัวยังเหลือใย	ประเด็นเหมือน: ใช้กับคนเคยรักกัน ที่ถึงมีเรื่องที่ทำให้เลิกกันไป แต่ในด้านความรู้สึกมักยากที่จะตัดขาดจากกัน	ประเด็นเหมือน: ใช้ลักษณะธรรมชาติของรากบัว ในตอนที่ก้านของรากบัวขาดมักจะเหลือใยให้เห็นใช้ในการเปรียบเทียบเหมือนกัน
	จีน: 藕断丝连 (รากบัวขาดยังเหลือใย)	ประเด็นต่าง: -	ประเด็นต่าง: -

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
สำนวนจีนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย แต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกัน บางประการ	<p>ไทย: ชั่วฟ้าดินสลาย</p> <p>จีน: 天长地久 (ท้องฟ้ายืนยาวแผ่นดินยั่งยืน)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีความหมายเหมือนกันว่าชั่วนิรันดร์</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้ฟ้าและดินมาใช้ในการเปรียบเทียบความเป็นนิรันดร์เหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในภาษาไทยใช้การเปรียบเทียบจวบจนในวันที่ฟ้าและดินถึงจุดสิ้นสุด ส่วนในภาษาจีนใช้การเปรียบเทียบว่าท้องฟ้าและดินจะยังคงอยู่ยืนยาวตลอดไป</p>
	<p>ไทย: ได้ใหม่ลืมเก่า</p> <p>จีน: 喜新厌旧 (ชอบใหม่เกลียดเก่า)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีความหมายเหมือนกันว่าพอได้ของชิ้นใหม่แล้ว ก็ละทิ้งหรือเลิกสนใจของชิ้นเก่า มักใช้กับความรักรักเดียวใจเดียว</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีการใช้ลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ในตอนที่ได้ของชิ้นใหม่แล้วก็ไม่สนใจของชิ้นเก่ามาใช้ในการเปรียบเทียบกับความรักในตอนที่ได้รักกับคนใหม่แล้วก็ไม่สนใจคนรักเก่า</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้การได้ของชิ้นใหม่ที่ถูกใจแล้วเลิกสนใจของชิ้นเก่า ส่วนในภาษาจีนใช้ชอบของชิ้นใหม่ แล้วเกลียดของเก่าที่มีอยู่เดิม</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
	<p>ไทย: หัวแก้วหัวแหวน</p> <p>จีน: 掌上明珠 (ไข่มุก ในมือ)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้เปรียบกับความรักที่ รักลูกมาก</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบใช้หัวแก้ว หัวแหวน ไข่มุก ซึ่งเป็นเครื่องประดับที่ล้ำค่า เหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในภาษาไทยใช้ หัวแก้วหัวแหวนใน การเปรียบกับลูก ส่วนในภาษาจีนใช้ ไข่มุกเปรียบกับลูก และมีมือเปรียบกับ พ่อแม่ที่คอยปกป้อง</p>
	<p>ไทย: คู่แล้วไม่แคร์คลาด/ คู่แล้วไม่แคร์กัน</p> <p>จีน: 结不解缘 (วาสนา ที่ผูกไว้แก้ไม่คลาย)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้เปรียบกับพรหมลิขิต ของสองคนที่ไม่อาจ แยกออกจากกันได้</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้ความเชื่อในเรื่องของพรหมลิขิตมา เปรียบว่าหากถูกกำหนดให้เป็นเนื้อคู่ กันแล้วไม่ว่าจะเจออุปสรรคหรือหนี อย่างไร สุดท้ายก็ได้กลับมาอยู่คู่กัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้ความเชื่อที่ว่าหาก คนสองคนถูกกำหนดให้เป็นคู่กันแล้ว แม้ว่าจะมีอุปสรรคมาขัดขวางความ รัก แต่สุดท้ายก็ได้มาครองคู่อยู่ ด้วยกันมาเปรียบ ส่วนในสำนวนจีน ใช้ความเชื่อในเรื่องด้ายแดง โดยใน ความเชื่อของชาวจีนมีความเชื่อว่า หากเทพบนสวรรค์ผูกด้ายแดงให้เป็น คู่กันแล้วจะแก้ด้ายแดงที่ถูกผูก อย่างไรก็แก้ไม่ได้เปรียบเสมือนกับ การที่อยากหนีอย่างไรก็ไม่พ้น สุดท้ายก็ได้มาครองคู่กัน</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
สำนวนที่มี ความหมาย ตรงหรือ คล้ายคลึงกับ สำนวนไทย แต่สิ่งที่นำมา เปรียบเทียบ ต่างกัน	<p>ไทย: ได้แกงเหน้ำพริก</p> <p>จีน: 恋新忘旧 (รักสิ่งใหม่ ลืมสิ่งเก่า)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ในภาษาไทยหมายถึง ได้ใหม่ลืมเก่า ส่วนใน ภาษาจีนหมายถึงรักสิ่ง ใหม่แล้วลืมของเก่า</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้อาหารมาเปรียบ โดยใช้แกงแทนของใหม่และ น้ำพริกแทนของเก่า ส่วนใน สำนวนจีนใช้ความรู้สึกรักมา เปรียบ โดยพอได้คนรักใหม่แล้วก็ ลืมคนรักเก่า</p>
	<p>ไทย: ผัวหาบเมียคอน</p> <p>จีน: 夫妻一条心, 黄土变成金 (หากผัวเมียรวมใจเป็น หนึ่งเดียวกัน แม้ดิน เหลืองก็กลายเป็น ทอง)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้เปรียบกับสามีภรรยาที่ ช่วยกันขยันทำมาหากิน ร่วมฝ่าฟันอุปสรรคไป ด้วยกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยกล่าวถึง เพียงแค่สามีภรรยาที่ขยัน ช่วยกันทำมาหากิน แต่ใน ความหมายของสำนวน จีนต่างกันเล็กน้อยตรงที่ บอกถึงผลลัพธ์ของความ ขยันรวมใจเป็นหนึ่งเดียว ของสามีภรรยาด้วยว่า แม้แต่ดินเหลืองธรรมดา ก็ยังสามารถช่วยกันหาวิธี ทำให้กลายเป็นเงินทำให้ ร่ำรวยได้</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้หาบกับคอนใน การเปรียบเทียบการช่วยกันของสามี ภรรยา ส่วนในสำนวนจีนใช้ดิน เหลืองธรรมดาในการเปรียบสิ่งไม่ มีค่า และทองเปรียบกับสิ่งมีค่า ว่าถ้าหากสามีภรรยารวมใจเป็น หนึ่งช่วยกันทำงานและร่วมกันคิด หาวิธีจะทำให้แม้สิ่งที่ไม่มีค่าก็ กลายเป็นสิ่งมีค่าได้</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
	<p>ไทย: รักพี่เสียดายน้อง</p> <p>จีน: 三心二意 (สามจิตสองใจ)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ลังเลใจ ตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเลือกสิ่งไหนดี</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้พี่น้องมาเปรียบ ส่วนในสำนวนจีนใช้ใจมาเปรียบกับความรู้สึกตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเลือกใครดี</p>
	<p>ไทย: กึ่งทองใบหยก</p> <p>จีน: 门当户对 (หินสลักคู่ที่วางกันหน้าประตูและหินสลักคู่ที่ติดบนประตูอยู่ในตำแหน่งที่สมมาตรกัน)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: แทนชายหญิงที่มีฐานะที่เท่าเทียมกันเหมาะสมที่จะเป็นคู่แต่งงานกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้กึ่งทองและใบหยกซึ่งถือเป็นสิ่งมีค่าสองสิ่งที่มีความเหมาะสมกัน ส่วนในสำนวนจีนใช้ตำแหน่งที่สมมาตรกันของหินสลักคู่ที่วางกันหน้าประตูและหินสลักคู่ที่ติดบนประตูมาเปรียบกับความเหมาะสมกัน</p>
	<p>ไทย: ข้าวใหม่ปลามัน</p> <p>จีน: 新婚燕尔 (แต่งงานใหม่มีความสุข)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีความสุขในช่วงที่เพิ่งได้แต่งงาน</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้วิถีชีวิตของคนไทยสมัยก่อนที่กินอาหารตามฤดูกาลโดยเลือกใช้ข้าวใหม่ที่เก็บเกี่ยวในต้นฤดูและปลาที่จับได้ในฤดูฝนที่ตัวอ้วนพี มีรสชาติอร่อยมาใช้ในการเปรียบ ส่วนในสำนวนจีนใช้ความรู้สึกมีความสุขที่ได้แต่งงานมาใช้ในการเปรียบ</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
	<p>ไทย: พบไม่งามเมื่อยามชวาน บั้น</p> <p>จีน: 相见恨晚 (เสียตายเป็น เจอกันช้าไป)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้กับการเจอคนที่ ถูกใจในเวลาทีสายไป เนื่องจากตนเองแก่ แล้วหรือมีครอบครัว ไปแล้ว</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้ไม่เปรียบกับหญิง สาวสวย และชวานบั้นเปรียบกับ ชายแก่หรือมีครอบครัวไปแล้ว ส่วน ในสำนวนจีนมีความหมายตรงตัว ว่าเสียตายเป็นที่ได้พบกันช้าไป</p>
	<p>ไทย: กระต่ายหมายจันทร์</p> <p>จีน: 癞蛤蟆想吃天鹅肉 (คางคกอยากกินเนื้อ หงส์)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ส่วนใหญ่มักใช้กับชาย ที่มีสถานะต่ำต้อย ไปรักหญิงที่มีเงินหรือ หญิงที่มีสถานะสูงศักดิ์</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้กระต่ายแทน ผู้ชาย และพระจันทร์แทนหญิงสาว ส่วนในสำนวนจีนใช้คางคกเปรียบ กับผู้ชายและใช้หงส์เปรียบกับหญิง ที่มีฐานะหรือมีสถานะสูงศักดิ์</p>
	<p>ไทย: โคแก่ชอบกินหญ้าอ่อน/ วัวแก่กินหญ้าอ่อน</p> <p>จีน: 枯杨生稊 (ต้นหยาง เหี่ยวเฉาออกขึ้นใหม่)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้เปรียบชายแก่ มีภรรยาสาว</p> <p>ประเด็นต่าง: -</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้โคแก่เปรียบกับ ชายแก่และหญ้าอ่อนเปรียบกับ หญิงสาวที่มีอายุน้อย ส่วนใน สำนวนจีนใช้ต้นหยางที่เหี่ยวเฉา แทนชายแก่ โดยใช้การงอกขึ้นใหม่ แทนความรู้สึกหลังจากได้แต่งงาน กับหญิงสาวที่อายุน้อยทำให้มี ชีวิตชีวาเหมือนกับต้นหยางที่เกิด ใหม่</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
	<p>ไทย: กินขันหมาก</p> <p>จีน: 明媒正娶 (แม่สื่อเห็นด้วยกับการแต่งงานและได้แต่งงานอย่างถูกต้องตามประเพณี)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ได้แต่งงานอย่างมีหน้ามีตา สมศักดิ์ศรี</p> <p>ประเด็นต่าง: ในความหมายของสำนวนจีนมีเพิ่มเรื่องการยินยอมจากแม่สื่อในการจัดงานแต่งงานด้วยสะท้อนวัฒนธรรมจีนโบราณในการหาคู่ครองที่ต้องมีแม่สื่อเป็นสื่อกลางในการหาคู่</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้ขันหมากเปรียบกับการแต่งงานอย่างมีหน้ามีตาโดยวัฒนธรรมไทยตั้งแต่โบราณหากมีการแต่งงานอย่างถูกต้องประเพณีจะต้องมีการจัดขันหมากมาสู่ขอ ส่วนในสำนวนจีนใช้คำว่าแม่สื่อเนื่องจากการแต่งงานถูกต้องตามประเพณีจีนในสมัยโบราณไม่สามารถหาคู่ครองได้เอง ต้องให้พ่อแม่เป็นผู้ตัดสินใจและในการหาคู่ครองจะต้องมีแม่สื่อเป็นคนกลางในการหาคู่</p>
	<p>ไทย: เด็ดดอกไม้ร่วมต้น</p> <p>จีน: 有缘千里能(来)相会 (หากมีวาสนาต่อกันแม้อยู่ไกลกันเป็นพันลี้สุดท้ายก็ได้มาครองคู่กัน)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้แทนการถูกกำหนดเอาไว้แล้วว่าต้องเป็นคู่กัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในความหมายของสำนวนไทยสะท้อนในเรื่องของการเคยร่วมทำบุญร่วมกันมาแต่ชาติปางก่อนจึงทำให้ถูกกำหนดให้มาครองคู่กัน ส่วนในความหมายของสำนวนจีนใช้แทนพรหมลิขิตของชายหญิงที่ถูกกำหนดให้เป็นคู่กัน แม้อยู่ห่างไกลกันนับพันลี้สุดท้ายก็ได้มาครองคู่กัน</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้การเด็ดดอกไม้ร่วมกันเป็นตัวแทนของการทำกรรมดีและกรรมชั่วร่วมกัน โดยผลกรรมในอดีตชาติที่กระทำร่วมกันมา ส่งผลให้ได้มาเป็นคู่กัน ส่วนในสำนวนจีนใช้ระยะทางเป็นตัวแทนของพรหมลิขิตว่าถึงแม้ระยะทางจะอยู่ห่างกันแสนไกลแต่หากเป็นคู่กันแล้วในที่สุดก็จะได้พบกันและครองคู่กัน</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
สำนวนจีนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยเพียงเล็กน้อยและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันบางประการ	<p>ไทย: อุ้มสม</p> <p>จีน: 千里姻缘一线牵 (แม้อยู่ไกลกันนับพันลี้ก็ยังมิด้ายแดงผูกเชื่อมถึงกัน)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: เหมาะสมกัน จึงทำให้เทวดากำหนดให้เป็นคู่กัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยหมายถึงอุ้มไปให้สมสู่กัน สำนวนนี้มาจากวรรณคดีในตอนที่เทวดาอุ้มพระเอกไปให้สมสู่กับนางเอกที่ตนเห็นว่าคู่ควรกัน ส่วนในความหมายของสำนวนจีนหมายถึงการได้เป็นคู่กันจากการผูกเทพผู้เฒ่าจันทรา มองว่าทั้งคู่เหมาะสมกันแล้วผูกเส้นด้ายแดงให้ชายหญิงที่เท่าทั้งสองเพื่อกำหนดให้เป็นคู่กัน</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ได้เทวดาช่วยเหลือในเรื่องมีคู่ครอง</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้เทวดาอุ้มไปให้สมสู่กัน ส่วนในสำนวนจีนใช้เทพผู้เฒ่าจันทราเป็นผู้ผูกด้ายแดงกำหนดความสนาให้เป็นคู่กัน</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
	<p>ไทย: เสียทองเท่าหัวไม้ยอม เสียตัวให้ใคร</p> <p>จีน: 金屋藏娇 (เรือนทอง ซ่อนอาเจียว)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีความหมายว่ารักมาก เหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทย หมายถึง รู้สึกรักสามีมากจนถึงขั้นไม่ ยอมยกสามีให้หญิงอื่นแม้ จะแลกกับทรัพย์สินเงินทอง จำนวนมากก็ตาม ส่วนใน ความหมายของสำนวนจีน ในสมัยก่อนฮ่องเต้ชั้นผู้ดี ต้องการใช้เรือนทองเพื่อใช้ รับอาเจียวมาเป็นสนม ต่อมาใช้แทนความรู้สึก หญิงสวยมากเป็นพิเศษ</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้ทองแทนสิ่งมีค่าในการ เปรียบเทียบเหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้ก่อนทองขนาด ใหญ่เท่าศีรษะเป็นตัวแทนของ สิ่งมีค่ามาก โดยนำมา เปรียบเทียบว่ารักมากขนาด ยินยอมที่จะสูญเสียสิ่งมีค่ามาก ไป ส่วนในสำนวนจีนใช้เรือน ทองเป็นตัวแทนของสิ่งที่มีค่า ราคาแพงมาก โดยนำมา เปรียบเทียบว่ารักมากจนขนาด ยอมเสียเงินจำนวนมากเพื่อ สร้างเรือนทองไว้เพื่อซ่อนหญิง ที่รักมากเอาไว้</p>
	<p>ไทย: ร่วมหัวจมท้าย/ ล้มหัวจมท้าย</p> <p>จีน: 共挽鹿车 (ร่วมดึง รถควา)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีความหมายว่าอยู่ร่วม ทุกข์ร่วมสุขมาด้วยกัน เหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนจีน ในสมัยก่อน ยังมีความหมายที่ยกย่อง สามีภรรยาที่อยู่ร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันมาอย่างสงบสุข</p>	<p>ประเด็นเหมือน: สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเป็น ยานพาหนะเหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้เรือเป็นตัว เปรียบ ส่วนในสำนวนจีนใช้ รถเล็กชนิดหนึ่งของสมัยโบราณ มาเปรียบเทียบ</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
สำนวนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยเพียงเล็กน้อย และสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน	<p>ไทย: ถ่านไฟเก่า</p> <p>จีน: 破镜重圆 (กระจกแตกกลับมารวมกัน)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้กับชายหญิงที่หย่าหรือเลิกกันไปแล้วกลับมารักกันอีกครั้ง</p> <p>ประเด็นต่าง: ในความหมายของสำนวนไทยหมายถึงชายหญิงที่เคยรักใคร่หรือสามีภรรยาที่แม่เลิกร้างกันไป เมื่อมาพบกันใหม่ย่อมเกิดความรักใคร่หรือปลงใจกันได้ง่ายขึ้น ส่วนในความหมายของสำนวนจีน ใช้เปรียบกับสามีภรรยาที่แยกจากกันหรือหย่าจากกันแล้วกลับมาอยู่ร่วมกันใหม่</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้ถ่านไฟเก่าเป็นตัวแทนของคนที่เคยรักกัน ส่วนในสำนวนจีนใช้กระจกที่แตกแล้วกลับมาต่อรวมกันอีกครั้งเปรียบกับคู่ที่หย่าร้างหรือเลิกกันไปแล้วกลับมารักกันอีกครั้ง</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
สำนวนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยค่อนข้างมากและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน	<p>ไทย: น้ำตาลโกล้มนด</p> <p>จีน: 干菜烈火 (ผักแห้งไฟกระโหม)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในความหมายของสำนวนไทย จะหมายถึงชายหญิงที่ใกล้ชิดกันมากยอมหักใจไม่ให้รักกันได้ยาก ส่วนในความหมายของสำนวนจีนใช้แทนความต้องการในความรักอย่างรุนแรงของชายหญิงส่วนใหญ่ใช้ในการสัมพันธ์ความรักที่ไม่เหมาะสมระหว่างชายหญิง</p>	<p>ประเด็นเหมือน: ใช้ธรรมชาติที่เกิดขึ้นจริงมาเปรียบในสำนวนไทย ใช้น้ำตาลเปรียบกับหญิงสาว และมดเปรียบกับชาย โดยธรรมชาติมดชอบน้ำตาลอยู่แล้วและเมื่อยังอยู่ใกล้น้ำตาลก็เป็นธรรมชาติที่มดจะกินน้ำตาล ส่วนในสำนวนจีนใช้ผักแห้งเปรียบกับความต้องการของชายหญิง โดยธรรมชาติแล้วผักหรือหญ้าที่ยิ่งแห้งก็ยิ่งง่ายต่อการติดไฟ เมื่อไฟที่ลุกยังมีผักแห้งมาโยนใส่ยิ่งทำให้ไฟไหม้แรงยิ่งขึ้น</p> <p>ประเด็นต่าง: สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน โดยในสำนวนไทยใช้มดกับน้ำตาลเปรียบกับชายและหญิง ส่วนในสำนวนจีนใช้ไฟและผักแห้งเปรียบกับชายและหญิง</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภท	สำนวน	ความหมาย	สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ
	<p>ไทย: ทอดสะพาน</p> <p>จีน: 暗送秋波 (แอบส่งคลื่น น้ำในฤดูใบไม้ ร่วง)</p>	<p>ประเด็นเหมือน: มีความหมายของสำนวนใน การแสดงกิริยาท่าทางให้อีก ฝ่ายรู้ว่าชอบเหมือนกัน</p> <p>ประเด็นต่าง: ในความหมายของสำนวนไทย หมายถึงแสดงกิริยาท่าทาง เป็นทำนองอยากติดต่อด้วย ส่วนในความหมายของสำนวน จีนใช้เปรียบกับหญิงสาวสวยที่ เล่นหูเล่นตาและยักคิ้วแอบส่ง ความรู้สึกให้อีกฝ่ายรู้ แต่ ความหมายในปัจจุบัน หมายถึง แอบคบกัน</p>	<p>ประเด็นเหมือน: -</p> <p>ประเด็นต่าง: ในสำนวนไทยใช้การทอดสะพาน เปรียบกับการแสดงกิริยาหรือท่าทาง ให้ทำให้อีกฝ่ายรับรู้ว่าอยากติดต่ ด้วย ส่วนในสำนวนจีนใช้ คลื่นน้ำ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงเปรียบกับการส่ง สายตาหรือท่าทางให้อีกฝ่ายรู้ว่าชอบ อย่างลับ ๆ</p>

จากผลตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สำนวนความรักไทย-จีนสามารถจับเข้าคู่เปรียบเทียบกัน
ได้ทั้งหมด 23 คู่สำนวน แบ่งเป็น 1) สำนวนจีนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยและสิ่งที่
นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันเกือบทุกประการ จำนวน 2 คู่สำนวน 2) สำนวนจีนที่มีความหมายตรงหรือ
คล้ายคลึงกับสำนวนไทยแต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกันบางประการ จำนวน 4 คู่สำนวน 3) สำนวน
ที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยแต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน จำนวน 11 คู่สำนวน
4) สำนวนจีนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยเพียงเล็กน้อยและสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกัน
บางประการ จำนวน 3 คู่สำนวน 5) สำนวนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยเพียงเล็กน้อยและสิ่งที่นำมา
เปรียบเทียบต่างกัน จำนวน 1 คู่สำนวน 6) สำนวนที่มีความหมายต่างกับสำนวนไทยค่อนข้างมากและสิ่งที่
นำมาเปรียบเทียบต่างกัน จำนวน 2 คู่สำนวน นอกจากนี้ยังพบว่าความหมายและสิ่งที่เอามาเปรียบใน
สำนวนความรักมีความเชื่อมโยงเข้ากับวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ในโลกความเป็นจริง แนวคิดและ
ความเชื่อในสิ่งที่มองไม่เห็นเพื่อให้อีกฝ่ายเห็นถึงความหวังในความรัก โดยได้สะท้อนให้เห็นถึงจุดร่วมและจุดต่าง
ในแง่ของวิถีชีวิต แนวคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชาวไทย-จีนออกมาให้เห็นเด่นชัด

2. การเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างของสำนวนความรักไทย-จีน

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างของสำนวนความรักไทย-จีน ได้ศึกษาใน 3 ประเด็น ได้แก่ รูปแบบจำนวนพยางค์ รูปแบบโครงสร้างคำ และรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของสำนวนความรักไทย-จีน จากการศึกษาได้ผลของการศึกษาดังข้างล่างดังนี้

2.1 รูปแบบจำนวนพยางค์

ในสำนวนจีนจำนวนพยางค์ที่น้อยที่สุดมีตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป ตัวอย่างสำนวนที่มี 3 พยางค์ เช่น สำนวน 并头莲 (มักใช้เปรียบกับคู่รักสามีภรรยาที่รักกัน) จำนวนพยางค์มากที่สุดมี 16 พยางค์ เช่น 智者千虑，必有一失；愚者千虑，必有一得 (ถึงแม้จะเป็นที่คนฉลาดในการพิจารณาวิเคราะห์พันครั้งก็ต้องมีซักครั้งที่ผิดพลาด คนที่โง่ในการพิจารณาวิเคราะห์พันครั้งก็ต้องมีซักครั้งที่ถูกต้อง) จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้มากที่สุดในสำนวนจีนจะเป็นสำนวนที่มี 4 พยางค์ เช่น สำนวน 爱不释手 (หมายถึงชอบมากหรือรักมากจนไม่อาจที่จะปล่อยความรักนั้นให้หลุดลอยจากมือไป) ในสำนวนไทยมีตั้งแต่ 1 พยางค์ขึ้นไป เช่น กรอบ (หมายความว่า ยากจน) จำนวนพยางค์มากที่สุดมี 12 พยางค์ เช่น แม่สื่อแม่ชักไม่ได้เจ้าตัวเองจ้วงจ้วงหลัก จำนวนพยางค์ในสำนวนไทยที่นิยมจะเป็นสำนวนที่มีจำนวน 2, 3, 5, 6 พยางค์ เช่น ขึ้นคาน (2 พยางค์) ชีหลังเสือ (3 พยางค์) ขว้างงูไม่พ้นคอ (5 พยางค์) เกลียดปลาไหลกินน้ำแกง (6 พยางค์)

จากการศึกษารูปแบบจำนวนพยางค์ของสำนวนความรักไทย-จีน พบว่า

1) จำนวนพยางค์ของสำนวนความรักของไทยที่น้อยที่สุดจะมีทั้งหมด 2 พยางค์ เช่น อุ้มสม แผลเก่า และคู่สร้าง ส่วนจำนวนพยางค์ที่มากที่สุดมีทั้งหมด 12 พยางค์ เช่น สำนวน ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ปลูกคู่ตามใจผู้นอน และมีการใช้สำนวนที่มีจำนวน 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12 พยางค์ ตัวอย่างสำนวน เช่น อุ้มสม (2 พยางค์) กินขันท่มมาก (3 พยางค์) คู่สร้างคู่สม (4 พยางค์) เด็ดดอกไม้ร่วมต้น (5 พยางค์) โคนอกชอบกินหญ้าอ่อน (6 พยางค์) พบไม่งามเมื่อยามขวานบิ่น (7 พยางค์) ไม่ทำยอดทองกระบองยอดเพชร (8 พยางค์) เสียทองเท่าหัวไม่ยอมเสียผ้าให้ใคร (10 พยางค์) แม่สื่อแม่ชักไม่ได้เจ้าตัวเองจ้วงจ้วงหลัก (12 พยางค์)

2) จำนวนพยางค์ของสำนวนความรักของจีนที่น้อยที่สุดจะมี 3 พยางค์ เช่น สำนวน 并头莲 ส่วนจำนวนพยางค์ที่ยาวที่สุดมี 10 พยางค์ เช่น 爱之欲其生，恶之欲其死 และมีการใช้สำนวนที่มีจำนวน 3, 4, 7, 8, 10 พยางค์ ตัวอย่างสำนวน 3 พยางค์ เช่น 并头莲 (ใช้เปรียบกับคู่รักสามีภรรยาที่รักกัน) สำนวน 4 พยางค์ เช่น 一生一世 (มักใช้ในการสาบานความรัก หมายถึงชั่วชีวิต นิรันดร์) สำนวน 7 พยางค์ เช่น 千里姻缘一线牵 (หมายถึงการแต่งงานของสามีภรรยาถูกกำหนดขึ้นโดยผู้เฒ่าจันทราที่แอบผูกเส้นด้ายแดงให้ชายหญิงที่เท่าของทั้งสอง) สำนวน 8 พยางค์ เช่น 癞蛤蟆想吃天鹅肉 (ส่วนใหญ่มักใช้กับชายที่มีสถานะต่ำต้อย ไปรักหญิงที่มีเงินหรือหญิงที่มีสถานะสูงศักดิ์) และสำนวน 10 พยางค์ เช่น 爱之欲其生，恶之欲其死 (ในตอนที่รักเขาก็อยากให้เขามีชีวิตอยู่ ในตอนที่เกลียดเขาก็อยากให้เขาตาย หมายถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักส่วนตัว)

2.2 รูปแบบโครงสร้างคำของสำนวนความรักไทย-จีน

ในหัวข้อนี้ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบว่าในสำนวนที่เกี่ยวกับความรักไทย-จีนมีการใช้รูปแบบใดบ้าง โดยผลการศึกษารูปแบบโครงสร้างคำของสำนวนความรักไทย-จีน พบว่า

1) ในสำนวนที่เกี่ยวกับความรักไทยมีการใช้รูปแบบ AB เช่น สำนวน คู่สร้าง คู่สม รูปแบบ ABC เช่น สำนวน เล่นเพลงยาว กินขันหมาก รูปแบบ ABAC เช่น สำนวน คู่สร้างคู่สม หัวแก้วหัวแหวน รูปแบบ ABCD เช่น สำนวน น้ำตาลโกล้มด กิ่งทองใบหยก รูปแบบคำไม่ซ้ำตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป เช่น สำนวน พบไม่งามเมื่อยามชวานบิน ไม่ท้ายยอดทองกระบองยอดเพชร และคำที่มีการปรับตำแหน่งเล็กน้อย เช่น สำนวน ร่วมหัวจมท้าย/ลุ่มหัวจมท้าย คู่แล้วไม่แคล้วคลาด/คู่แล้วไม่แคล้วกัน เป็นจำนวน 6 รูปแบบ ส่วนสำนวนที่เกี่ยวกับความรักจีนใช้รูปแบบ ABC เช่น สำนวน 并头莲 รูปแบบ ABCD เช่น สำนวน 红豆相思, 相濡以沫 รูปแบบ AABB เช่น สำนวน 卿卿我我, 生生世世 รูปแบบ AABC เช่น สำนวน 心心相印, 依依惜别 รูปแบบ ABCC เช่น สำนวน 含情脉脉, 温情脉脉 รูปแบบ ABAC เช่น สำนวน 一生一世, 怜我怜卿 รูปแบบคำไม่ซ้ำตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป เช่น สำนวน 情人眼里出西施, 有缘千里能来相会 และรูปแบบคำที่มีการปรับตำแหน่งเล็กน้อย (微调式) เช่น สำนวน 风情月思/ 风情月意, 喜新厌旧/喜新厌故 เป็นจำนวน 8 รูปแบบ และมีลักษณะร่วมกันในรูปแบบ ABC ABAC ABCD คำไม่ซ้ำตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป และคำที่มีการปรับตำแหน่งเล็กน้อย เป็นจำนวน 5 รูปแบบ

2) รูปแบบ AB ABC ABCD คำที่มีจำนวนห้าพยางค์ขึ้นไป และคำที่มีการปรับตำแหน่งเล็กน้อย รวมเป็นจำนวน 5 รูปแบบ มีลักษณะเป็นคำที่ไม่ซ้ำ ส่วนรูปแบบ AABB AABC ABCC ABAC เป็นคำซ้ำ โดยในรูปแบบ ABAC เป็นจำนวน 1 รูปแบบมีลักษณะร่วมที่เหมือนกัน ส่วนรูปแบบ AABB AABC ABCC รวมเป็น 3 รูปแบบปรากฏเฉพาะในสำนวนความรักของภาษาจีนเท่านั้น

2.3 รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์

ไวยากรณ์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสำนวนให้มีระเบียบแบบแผน เพื่อให้เข้าใจในจุดร่วมและจุดต่างระหว่างรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของสำนวนไทย-จีน โดยการเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของสำนวนความรักไทย-จีนพบว่า

1) โครงสร้างลำดับที่สลับกัน (易序结构) จะปรากฏเฉพาะในสำนวนความรักของจีน ตัวอย่างสำนวนความรักของจีนในรูปแบบโครงสร้างลำดับที่สลับกัน เช่น สำนวน 海誓山盟/ 山盟海誓 ใช้เปรียบเทียบกับความรักที่เหมือนดังทะเลและภูเขาที่มีอยู่เป็นนิรันดร์ และสำนวน 海枯石烂/ 石烂海枯 ส่วนใหญ่มักใช้ในการกล่าวคำสาบาน เพื่อสะท้อนความตั้งใจที่แน่วแน่ไม่เปลี่ยนแปลง

2) รูปแบบโครงสร้างในสำนวนที่เกี่ยวกับความรักไทย-จีนที่มีลักษณะร่วมเหมือนกัน ได้แก่ โครงสร้างวลีแบบคู่ขนาน (并列结构) โครงสร้างประธาน-กริยา (主谓结构) โครงสร้างกริยา-กรรม (动宾结构) โครงสร้างวลีแบบสหกริยา (连动结构) โครงสร้างวลีแบบต่างระดับ (偏正结构) และ โครงสร้างวลีแบบกริยา-ส่วนเสริม (动补结构) โดยมีตัวอย่างสำนวนความรักไทย-จีน ดังนี้

2.1) โครงสร้างวลีแบบคู่ขนาน (并列结构) ตัวอย่างสำนวนความรักไทย เช่น สำนวน ไม้เท้ายอดทองกระบองยอดเพชร (เป็นสำนวนใช้ช่วยพบว่าสาว ในวิชาให้อยู่กันยั่งยืน) หรือ สำนวน กิ่งทองใบหยก (หมายถึง เหมาะสมกัน ใช้แก่หญิงชายที่จะแต่งงานกัน) ในตัวอย่างสำนวนความรักจีนที่มีโครงสร้างวลีแบบคู่ขนาน เช่น 海誓山盟 (ความหมายใช้แสดงถึงความรักที่จะคงอยู่ชั่วนิรันดร์ เหมือนทะเลและภูเขา) และสำนวน 暗送秋波 (ความหมายในสมัยก่อนใช้เปรียบกับสาวสวยที่ใช้สายตา และคิ้วแอบส่งความรู้สึกในใจมาให้ ปัจจุบันหมายถึงแอบคบกัน)

2.2) โครงสร้างประธาน-กริยา (主谓结构) ตัวอย่างสำนวนความรักไทย เช่น สำนวน โคแก่ชอบกินหญ้าอ่อน (หมายถึงชายแก่มีภรรยาสาว) และสำนวน น้ำตาลใกล้หมด (หมายถึง ชายหญิงที่ใกล้ชิดกันมากยอมห้ามใจไม่ให้อีกกันได้อีก) ในตัวอย่างสำนวนความรักจีน เช่น สำนวน 癞蛤蟆想吃天鹅肉 (คางคกอยากกินเนื้อหงส์ฟ้า ส่วนใหญ่มักใช้กับชายที่มีสถานะต่ำต้อย ไปรักหญิงที่มีเงินหรือหญิงที่มีสถานะสูงศักดิ์)

2.3) โครงสร้างกริยา-กรรม (动宾结构) ตัวอย่างสำนวนความรักไทย เช่น สำนวน ทอดสะพาน (แสดงกริยาทำทางเป็นทำนองอยากติดต่อด้วย) และสำนวน กินขันหมาก (ได้แต่งงาน อย่างมีหน้ามีตา สมศักดิ์ศรี) ในตัวอย่างสำนวนความรักจีน เช่น สำนวน 暗送秋波 (แต่ก่อนใช้เปรียบกับสาวสวยที่ใช้สายตาและคิ้วแอบส่งความรู้สึกในใจมาให้ ปัจจุบันหมายถึงแอบคบกัน) และสำนวน 重温旧梦 (ใช้กับการหวนระลึกถึงสิ่งดี ๆ ในอดีต)

2.4) โครงสร้างวลีแบบสหกริยา (连动结构) ตัวอย่างสำนวนความรักไทย เช่น สำนวน เด็ดดอกไม้ร่วมต้น (เคยทำบุญร่วมกันมาแต่ชาติก่อน จึงมาอยู่ร่วมกันในชาตินี้) ในตัวอย่างสำนวนความรักจีน เช่น สำนวน 爱屋及乌 (ความหมายเชิงเปรียบเทียบว่าเพราะชอบคน ๆ หนึ่งก็เลยชอบบุคคล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับคน ๆ นั้นด้วย) และสำนวน 比翼双飞 (เป็นคำอุปมาสามีภรรยาที่รักกัน อยู่คู่กัน ไม่แยกจาก)

2.5) โครงสร้างวลีแบบต่างระดับ (偏正结构) ตัวอย่างสำนวนความรักไทย เช่น สำนวน ชั่วฟ้าดินสลาย (หมายถึงชั่วนิรันดร์ ตลอดกาล ชอบใช้ในเรื่องของความรัก) ในตัวอย่างสำนวนความรักจีน เช่น สำนวน 红豆相思 (คนโบราณมักใช้แทนความรัก อุปมาความลึกลับอารมณ์ในความรัก ระหว่างชายหญิง) และสำนวน 眷眷之心 (หมายถึงรัก)

2.6) โครงสร้างวลีแบบกริยา-ส่วนเสริม (动补结构) ตัวอย่างสำนวนความรักไทย เช่น สำนวน อุ่มสม (เปรียบกับคู่ผัวตัวเมียที่เหมาะสมกัน ราวกับเทวดาอุ่มสม) และคู่แล้วไม่แคล้ว คลาด/คู่แล้วไม่แคล้วกัน (หมายถึงคู่ที่เคยสร้างบุญกุศลร่วมกัน เคยเป็นคู่กันมาก่อนยอมไม่แคล้วคลาดกัน) ในตัวอย่างสำนวนความรักจีน เช่น สำนวน 爱不释手 (หมายถึงชอบมากหรือรักมากจนไม่อาจที่จะปล่อย ความรักนั้นให้หลุดลอยจากมือไป) และสำนวน 含情脉脉 (มักใช้เปรียบกับอาการเขินอายและกังวลของหญิงสาวเมื่อเจอหน้าคนที่หญิงสาวรัก)

การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่เกี่ยวกับความรักไทย-จีน นอกจากสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ในด้านความหมาย และรูปแบบโครงสร้างของสำนวน ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างสองชนชาติในด้านแนวคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และสภาพความเป็นอยู่ของทั้งสองประเทศซึ่งมีความคล้ายคลึง และยังสะท้อนให้เห็นถึงความต่างที่เป็นเอกลักษณ์ของชนชาติออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด ช่วยให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าในเรื่องของสำนวนไทย-จีน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาเปรียบเทียบระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวนความรักไทยพบว่า แม้ว่าสำนวนที่เกี่ยวกับความรักไทย-จีนที่เลือกคัดออกมาศึกษาในครั้งนี้จะมีความเหมือนทางด้านความหมายกับสำนวนไทย แต่ในด้านของเอกลักษณ์ของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบยังคงมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเฉพาะตัวให้เห็นอย่างเด่นชัด สอดคล้องกับผลงานของพิริยา สุรขจร (2544) ในงานวิจัยหัวข้อสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์: การศึกษาเปรียบเทียบ ที่กล่าวว่า ลักษณะทั่วไปของสำนวนจีนและสำนวนไทยมีทั้งที่เหมือนและต่างกัน และสำนวนต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ตลอดจนทัศนคติและค่านิยมต่าง ๆ ของชาวจีนและชาวไทยได้

2. การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างของสำนวนความรักไทย-จีน จากการศึกษาจำนวนพยางค์ของสำนวนจีนมีตั้งแต่สามพยางค์ถึงสิบพยางค์ ส่วนสำนวนไทยมีตั้งแต่สองถึงสิบสองพยางค์ขึ้นไป ซึ่งถือได้ว่าจำนวนพยางค์ของสำนวนความรักไทย-จีนมีความหลากหลาย สอดคล้องกับผลงานของอุรา เด่นวิทย์เลิศล้ำ (2548) ที่ได้ศึกษาสำนวนภาษาจีนที่มากกว่าสามพยางค์ขึ้นไป ส่วนในด้านรูปแบบโครงสร้างของคำและในด้านรูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ของสำนวนความรักไทย-จีนพบว่ามีหลากหลายมีทั้งที่มีจุดร่วมที่เหมือนกันและต่างกัน สอดคล้องกับผลงานของชัญญพร ปริญาภูมิชัย (2543) ในงานวิจัยหัวข้อการเปรียบเทียบสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทยที่กล่าวว่าลักษณะทั่วไปของสำนวนในภาษาจีนและภาษาไทยมีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันในด้านรูปแบบ การเลือกใช้คำ การซ้ำคำ หน้าที่ทางไวยากรณ์ และภาพลักษณ์เชิงอุปมา

การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนความรักในภาษาไทย-จีน ไม่เพียงแต่ช่วยให้เข้าใจถึงระดับความเหมือนทางด้านความหมายของสำนวนและระดับความเหมือนของสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบในสำนวนความรักไทย-จีน เข้าใจถึงรูปแบบโครงสร้างของสำนวนความรักไทย-จีนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ทราบถึงจุดเชื่อมโยงไปยังวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ แนวคิดและความเชื่อที่ต้องการให้ในสิ่งที่มองไม่เห็นที่อยู่ในจินตนาการช่วยให้สมหวังในความรักของชาวไทย-จีน ซึ่งการมีความเข้าใจในความเหมือนและความต่าง

ทางวัฒนธรรม วิธีชีวิตความเป็นอยู่ แนวคิดและความเชื่อ ถือเป็นเรื่องสำคัญที่ช่วยให้ชาวไทยและชาวจีนสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อกันในตอนที่มีปฏิสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างประเทศไทย-จีน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หัวข้อวิจัยเกี่ยวกับสำนวนไทย-จีนที่ศึกษาควรมีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาทางด้านสำนวนไทย-จีน และสามารถนำสำนวนความรักเหล่านี้ไปใช้พูดในสถานการณ์จริงได้

2. ควรมีงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สำนวนร่วมสมัยเพื่อให้สอดคล้องต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสำนวนในหัวข้ออื่น ๆ เพื่อให้มองเห็นภาพมุมกว้างในการเปรียบเทียบจำนวนพยางค์และรูปแบบโครงสร้างของสำนวนได้มากขึ้นในสำนวนของทั้งสองภาษาต่อไป

รายการอ้างอิง

- กณิกนันต์ โยธานะ. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า "chi" และ "shi" กับสำนวนไทยที่มีคำว่า "กิน". (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤตานน จุฑาเกียรติ. (2564). การศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนของสำนวนจีนที่มีคำว่า guǐ กับสำนวนไทยที่มีคำว่าผี. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 7(1), 463-477.
- จินดาพร พินพงทรัพย์. (2545). การศึกษาสำนวนจีนที่ประกอบด้วยตัวอักษรมากกว่า 4 ตัว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉิน หยงหลิน. (2526). สำนวนจีนและสำนวนไทย: การศึกษาเปรียบเทียบ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชศรีณย์ เชิดชูตระกูลชัย. (2544). สำนวนกริยา-กรรมแบบสามพยางค์ที่ใช้บ่อยในภาษาจีน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชญญพร ปริญาวุฒิชัย. (2543). การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัสสร วศินนิตวงศ์. (2544). สนุกกับสำนวนจีน. นานมีบุ๊กส์.
- พิริยา สุรขจร. (2544). สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์: การศึกษาเปรียบเทียบ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศิริ วงศ์วิภาณนท์. (2525). ศาสตร์แห่งภาษา: เอกสารวิชาการ. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มานิต เจียรบรรจงกิจ. (2544). *ชุมนุมสำนวนจีน*. สุขภาพใจ.
- วนิดา ตั้งเทียนชัย. (2552). *สำนวนจีน: โครงสร้างทางภาษาและเจตนาการใช้*. มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.
- วรวิวรรณ จิราภรณ์ไพศาล. (2561). *สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับอวัยวะ*. (การศึกษาเอกเทศ
ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจิตรมาตรา, ชุน. (2541). *สำนวนไทย พิมพ์ครั้งที่ 4*. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *สำนวนไทยฉบับสมบูรณ์*. พัฒนาศึกษา.
- สุนันท์ อัญชลีบุญกุล. (2543). คำพังเพย: รูปภาพและเจตนาการใช้. *วารสารภาษาและวรรณคดีไทย*,
6(1), 145-155.
- สุพรรณิ เรืองสงค์ และอรพัช บวรรักษา. (2563). คำศัพท์เกี่ยวกับการปรุงอาหารในภาษาไทย:
การศึกษาตามแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*,
20(2), 142-171.
- สุภัชญา สวัสดิ์โยธิน. (2562). สำนวนไทยและสำนวนจีนที่มีคำว่า “งู”. *วารสารภาษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม*, 8(2), 100-125.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2549). *พินิจไทยไตรภาค ปฐมภาค: ภาษา*. สถาบันไทยศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อุรา เต๋นวิภัยเลิศล้ำ. (2548). *การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่าเงิน ทอง และของมีค่าในภาษาจีน
กับในภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกรัตน์ อุดมพร และสิทธิโรจน์ วงศ์วิทยาเจริญพัฒนา. (2544). *2,000 สำนวนไทย*. พัฒนาศึกษา.
- Mei Meng. (2011). *Encyclopedia of Chinese idioms*. Commercial Press International.
- Tang Zhichao. (2002). *Chinese idiom dictionary*. Yanbian People's Publishing House.
- Xu Lang. (2009). *Handbook for classification and use of commonly used idioms*.
Nanjing University Press.